

Новак Ђукић

САМО ТИ ДЕТЕ
РАДИ СВОЈ ПОСАО

M
Vukotić
Media

децембар, 2023.

Новак Ђукић

САМО ТИ ДЕТЕ
РАДИ СВОЈ ПОСАО

M
Vukotić
Media

децембар, 2023.

Није ту нешто у реду, шапће народ,
то неко штити судије од греха!
А и нас каткад хвата зебња пред сан:
нисмо бесмртни, неће то дуго овако,
доћи ће једном и нама крај,
нећемо издржати,
и умрећемо
од смеха.

Пери Чолићу

Љубомир Симовић

ЗЕМЉА

Прво се од земље
Одвојио југ
Затим север
Исток
Па запад
Са највише крви
Затим се раздвојио
Град од града
Планина од планине
Брдо од брда
Свако двориште
Држава за себе

Остала је само
Једна будала
Која верује
Да је земља испод стопала
Још сигурно његова

А не зна
Да се лева нога
Одавно договорила са левим оком
Да збришу
И напусте
Оно што их спутава

I

ПОЛА

Када моја мајка уздахне
Жали што је родила мене
А не ћерку
Постао сам ћата
А отац имао
Друге планове

Пола дана ме пљују
Пола дана ме воле

Пола живота сам био муслиман
Па су ме предомислили
Сада сам српске вере
Јер Срби су добри људи
А Муслимани нису

Пола света је у завери
Против Срба
Када се наша половина планете
Окрене ка Сунцу
Сви беже на другу половину

Да претегну
Само да нама упропасте

Пола државе за једну власт
Пола државе за другу
А обе су савршене
Али нам не дају
Да се устоличимо

Пола стада оваца даје вуну
А пола млеко
И то не цео литар
Него пола литра

Пола пута чобан јаше магарца
Пола магарац чобана
Пола новина писано ћирилицом
Пола латиницом

На једном дрвету
Рађају и јабуке и грозђе
И то на врби

Пола књиге је од нашег писца
Пола од њиховог
Половина која чита
Чита њиховог писца
Јер је пола
Што је написао наш писац

Јефтине патриотизам
И устаљена говораница

Једна половина планине је
Млада веначна
Друга громадна

Пола аласа је
Да се мостови праве преко реке
А пола уз реку
Када једну половину мора
Захвати плима
На другој је осека
Пола државе нам је острво
А пола је полуострво
Половина мушкараца су мушкарци
А половина су жене

У пола Србије што ми је остало
Од брата правим полубрата
Од куће окућницу
А од мајке маћеху
Пола Бога пола љубави пола смрти
Цело ми је срце
Неко глупо пола

КАДА МЕ ПИТАШ О ТОМЕ

Када ме питаш шта мислим о томе
 Погледом очекујеш да кажем све најбоље
 Рећи ћу ти искрено
 Помислим да је лепо
 Па ме престигне мисао да је лепше
 Па следећа преклопи да је најлепше
 И док се мисли надмећу
 Ја ћутим
 А ти помислиш да ми се не допада

Кад ме већ питаш
 Ред је да бар кажем да је лепо
 Чак и кад немам образа
 Ни толико
 Да ме је макар мало срамота
 Што се истог тренутка нисам заљубио у то
 Или бар први проговорио о томе
 И тако ти показао
 Да нисам најгори
 И да сам најбољи

Питању није важно
 Ко га је поставио
 Јер питања су скромна
 Не траже ништа осим одговора
 Али ако се доведем у неприлику
 Да нисам први питао
 Цаба ми и ако знам одговор
 Који највише одговара ономе ко пита

Брине ме што се и сам запитам
 Некада о томе
 Дозлогрди и гордост да се одговори
 Као да ја уопште о томе нешто знам
 Или као да знам више од самог себе

Када ме питаш о томе
 Мени је највише стало
 Да теби удовољим
 И да сакријем да ме то не занима

Није да је то нека велика тема
 Па да о њој морам знати све
 У пола ноћи кад ме пробудиш
 Прецизно одређена права
 Свих људи и животиња

Разумео бих да ме питаш о Косову
 Јер желиш да сазнаш
 И наравно да ћеш питати мене

Јер ја о томе знам све
 О томе сви знају све
 Можда то и знаш
 Па те је срамота да сазнам
 Да не знаш ништа
 Мораш знати и то
 Већа је срамота о томе знати све
 Него не знати ништа
 Сви знамо све
 Сви смо за све криви
 Никога није срамота

Када ме питаш о томе
 Обично немам времена
 Да се саберем
 И дам све од себе
 Ђутањем шаљем поруку
 Да знам и да ми није стало
 Или да не знам а глумим да ми је стало

Питали су ме и други о томе
 Не само да су ме питали о томе
 Него су ме питали једино о томе
 Никада ништа друго нису ни помињали
 Ја сам васпитан на томе
 Прве речи су ми биле о томе
 Саставе сам писао о томе
 И ти ме сад питаш о томе
 Подразумевајући да никада за то нисам чуо

Када ме питаш о томе
 Поскакујеш од радости
 Није то само питање
 Нити обичан разговор
 То је
 Борба за позицију
 Сабља за врат
 Шећер у воду
 Ватра за петама
 Жена на броду

Понекада сањам
 Како те молим
 Да ме никада више не питаш о томе
 И таман кад треба да одговориш
 Падам лицем према плочнику
 И пробудим се

Можда сам онај
 Који не жели да прича о томе
 Зато и немам праве пријатеље
 Зна се како се стичу пријатељства
 Или причајмо о томе
 Или се развијмо у стрелце

Једном ћу се припремити
 Знаћу све
 Па када ме питаш о томе
 Намерно ћу прећутати

Баш да видим
 Како изгледа онај
 Који мислиш да јесам
 Када ме питаш о томе

Судњег дана ће ме усисати вакуум
 Између незнања и
 Жеље да ме не питаш о томе
 Казаћеш шта мислиш о т
 А ја ћу нестати у црној рупи
 И нико никада неће сазнати
 Мој одговор

НЕКА МЕ ПЉУЈУ

Пљували су ме учитељи
 Нека ме пљују и ученици

Пљували су ме родитељи
 Нека ме пљују и деца

Нека ме пљују истрошене жене
 Као и невине девојке
 Испред вртића
 Старачких домова
 Од породилишта
 До кич мермера
 Нека ме пљују
 По ждрелу и фаци
 Пљуватори и пљувације
 Патријарси
 И вилењаци

Моје име нека буде
 Јединица за пљувометрију
 Па где год ко кога пљуне

Да се изрази
У мом имену и презимену
Страхота тог чина
И количина пенасте масе

Нека при сусрету са мном
Пљувачка буде
Замена за руковање
И када хоћу да говорим
Нека ме пљуну да ћутим
Нека ме пљују из залета
Зеленим и жути

Када се моле
Нека уместо Амин
Пљуну
Сећајући се мог лика и дела

Пљувачка је једина
Зрела кад је зелена
Па ћу имати стрпљења
И сачекати
Да се стави тачка
Поред мог имена

Моја слика у природној величини
Нека стоји испред цркава
Да ме пљују мирносице
Уместо што пољубе врата

Остављајући трагове кармина
(Узгред говорећи
Наше цркве нису завршене
Али су најнашминканије
У овом делу Европе)

Нека ме пљују
Зато што сам дете својих родитеља
Брат свог брата
Нека ме пљују што немам кућу
И што сам рођен у туђој земљи
Нека ме пљују зато што сам глув и нем
Нека ме пљују слепог
У језик нека ме пљују

Нека ме пљују
Док ме кољу
И док летим у јаму
Нека ме пљују
У колони прогнаних
Сто хиљада пута
Двеста хиљада пута
Нека ме за сваког пљуну по једном
Нека ме пљују
Триста хиљада пута

Нека ме криве
Али без пресуде
Док се у плувачку
Сасвим не претворим

Ни мени не остане ништа друго
Него да плујем
И то оне које сам највише волео
Да плујем чак и невине што их знају
Да плујем њихове трагове
Или можда њу
Да је правим од плувачке
Дуже би била постојана
И карактерна
Као слуз
Него као месо

Велики сам само
Када плујем велике ствари
И велике људе
Свакако да су и велики плували
Веће људе и веће тиране
Јер како да се за нас
Икад игде чује
Ако не плујемо своје
И ако међу својима не плујемо најбоље
Нека нас за почетак са светом повеже
Што сви плујемо нас
И што смо као и свет

Веома незадовољни нама
Како да будемо као они
Ако останемо као ми
Срамота је личити на себе
Да смо ваљали било би нас
Бар за странца више него сада

Да имам брата близанца
Ни он не би смео бити плунути ја
Чак ни сам не смем бити плунути ја

Богови су стварали
Језера и мора
Кад се сете мене
И Горске очи
И Горски вијенац
Плујем на то

Опет
Волим да плујем и мале ствари
Заливам их плувачком
Да порасту
Плујем као сивоња
Плујем као да ћу сутра на власт
А кад немам шта
Што је врло ретко
Ја плујем увис
Себи изнад главе